

บทที่ 4

ผลการวิจัย

สำหรับการวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ของการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรในฐานะพฤติกรรมตามบทบาท เจตนาในการแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรและพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรที่เกิดขึ้นจริง : ศึกษากรณีบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มผู้เข้าร่วมในการวิจัยคือพนักงานระดับปฏิบัติการและหัวหน้างานโดยตรงของพนักงาน จำนวนทั้งหมด 152 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 146 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.05 ของแบบสอบถามที่แจกไปทั้งหมด และเป็นแบบสอบถามที่สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ผลได้จำนวน 141 ชุด คิดเป็นร้อยละ 92.77 ของแบบสอบถามที่แจกไปทั้งหมด โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ระดับการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรในฐานะพฤติกรรมตามบทบาท เจตนาในการแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร และพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรที่เกิดขึ้นจริง

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.1

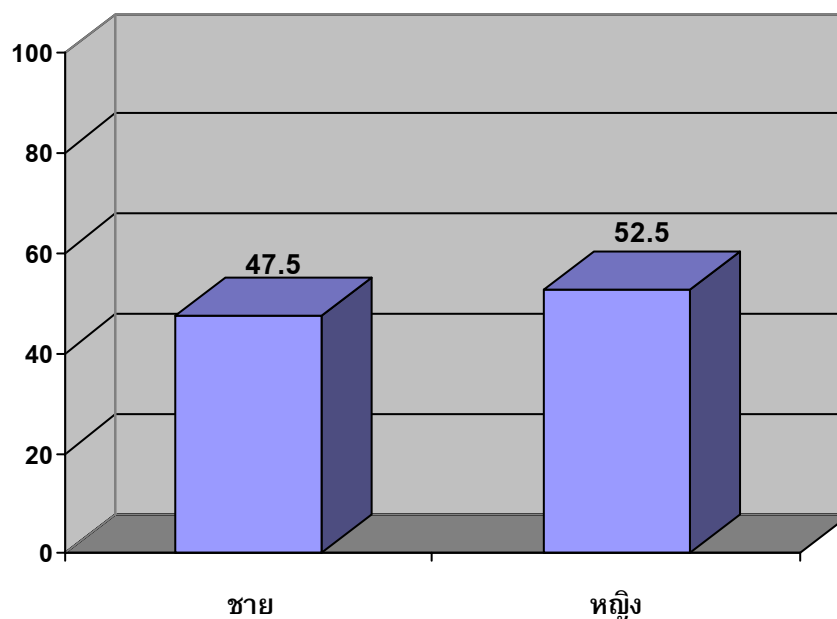
แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง
(n = 141)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	67	47.5
- หญิง	74	52.5
2. อายุ		
- ไม่เกิน 25 ปี	32	22.7
- 25 – 30 ปี	36	25.5
- 30 – 35 ปี	47	33.3
- 35 – 40 ปี	22	15.6
- 40 ปีขึ้นไป	4	2.8
3. อายุงาน		
- ไม่เกิน 2 ปี	38	27.0
- 2 – 5 ปี	41	29.1
- 5 – 10 ปี	39	27.7
- 10 ปีขึ้นไป	23	16.3
4. ลักษณะงาน		
- งานสำนักงาน	33	23.4
- งานผลิต	48	34.0
- งานออกพื้นที่	60	42.6

จากตารางที่ 4.1 ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 141 คน พบว่าเป็นเพศชายจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 47.5 และเป็นเพศหญิงจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 โดยส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 25-35 ปี แบ่งเป็นอายุ 25-30 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 และอายุ 30-35 ปี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ในส่วนของปัจจัยอายุงานพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุงาน 2-5 ปี จำนวน 41 คน อายุงาน 5-10 ปี จำนวน 39 คน และอายุงานไม่เกิน 2 ปี จำนวน 38 คน โดยคิดเป็นร้อยละ 29.1, 27.7 และ 27.0 ตามลำดับ สำหรับลักษณะงาน กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะงานออกพื้นที่มากที่สุด จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 42.6 รองลงมาเป็นงานผลิต จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0

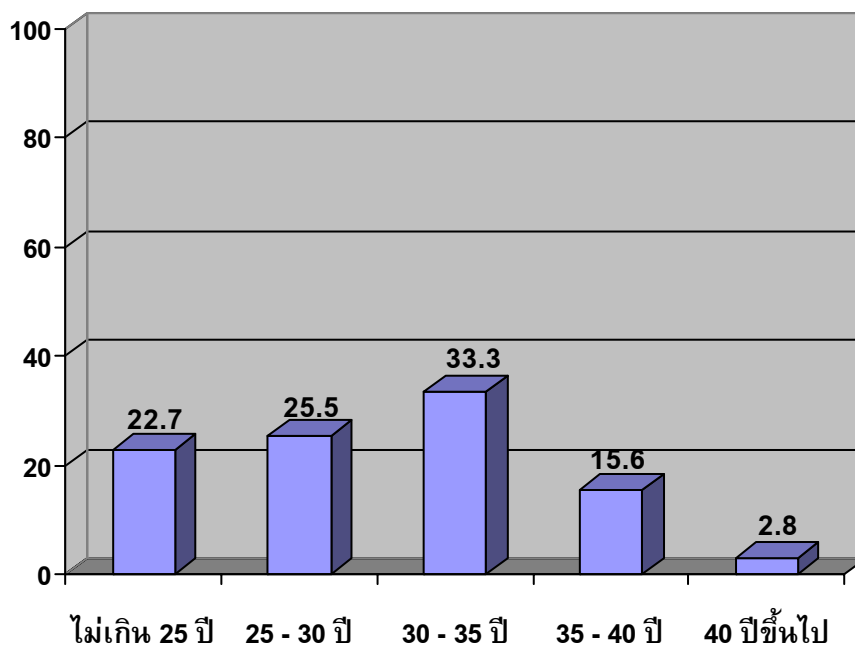
แผนภูมิที่ 4.1

แสดงร้อยละของจำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกตามเพศ

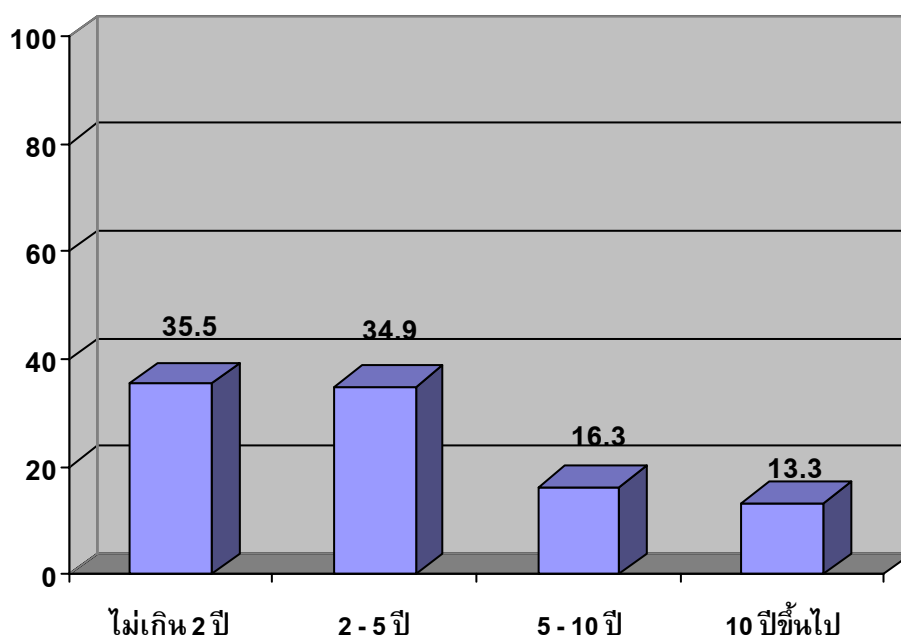
แผนภูมิที่ 4.2

แสดงร้อยละของจำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกตามช่วงอายุ

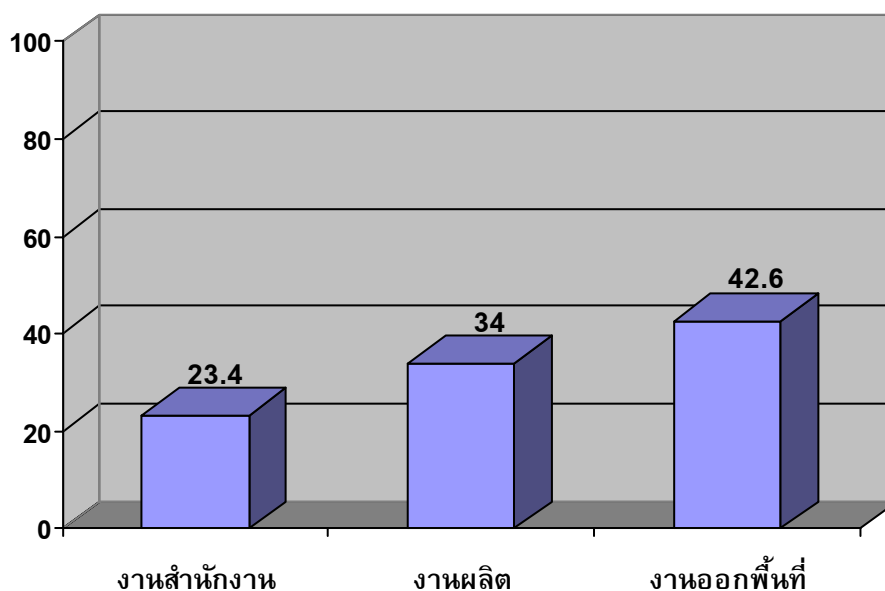
แผนภูมิที่ 4.3

แสดงร้อยละของจำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกตามอายุงาน

แผนภูมิที่ 4.4

แสดงร้อยละของจำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกตามลักษณะงาน

ส่วนที่ 2 ระดับการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การในฐานะพฤติกรรมตามบทบาท

เจตนาในการแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ

พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่เกิดขึ้นจริง

ในส่วนนี้ผู้วิจัยจะเสนอระดับของตัวแปรในการศึกษาครั้งนี้คือ การรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การในฐานะพฤติกรรมตามบทบาท เจตนาในการแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ และพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่เกิดขึ้นจริง โดยเสนอเป็นค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2

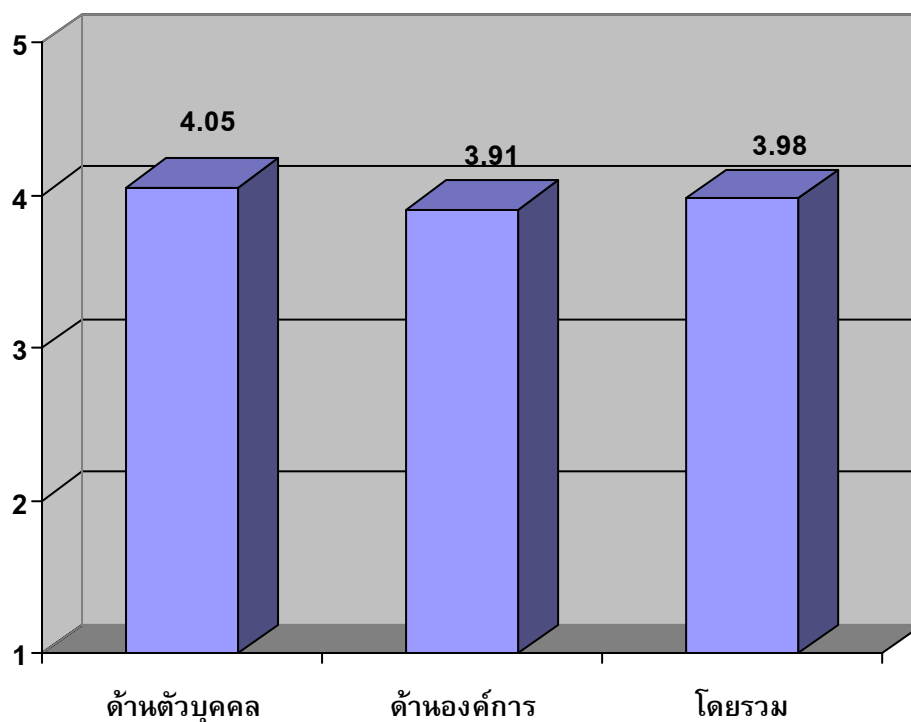
แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ
ในฐานะพฤติกรรมตามบทบาท จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	การรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การในฐานะ พฤติกรรมตามบทบาท (OCB In-role Perception)					
		ด้านตัวบุคคล (OCBI In-role Perception)		ด้านองค์การ (OCBO In-role Perception)		โดยรวม (Overall In-role Perception)	
		$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD
พนักงานโดยรวม	141	4.05	.39	3.91	.47	3.98	.35
เพศ							
- ชาย	67	4.00	.43	3.92	.44	3.96	.33
- หญิง	74	4.10	.35	3.90	.50	4.00	.37
อายุ							
- ไม่เกิน 25 ปี	32	4.05	.40	3.85	.35	3.95	.32
- 25 – 30 ปี	36	4.08	.39	3.96	.43	4.02	.33
- 30 – 35 ปี	47	4.02	.43	3.94	.56	3.98	.41
- 35 ปีขึ้นไป	26	4.08	.29	3.86	.48	3.97	.30
อายุงาน							
- ไม่เกิน 2 ปี	38	4.13	.36	3.88	.39	4.00	.33
- 2 – 5 ปี	41	4.01	.41	3.91	.42	3.96	.34
- 5 – 10 ปี	39	4.06	.42	4.05	.48	4.06	.36
- 10 ปีขึ้นไป	23	3.98	.34	3.74	.50	3.86	.40
ลักษณะงาน							
- งานสำนักงาน	33	4.10	.45	3.95	.44	4.02	.40
- งานผลิต	48	4.01	.37	3.80	.49	3.90	.35
- งานออกพื้นที่	60	4.06	.37	3.98	.46	4.02	.32

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าพนักงานมีระดับการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทโดยรวมอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .35 โดยเมื่อพิจารณาแบบแยกด้าน ทั้งการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่มุ่งต่อตัวบุคคลในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทและการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่มุ่งต่อองค์การในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทก็ถือว่าอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05, 3.91 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .39, .47 ตามลำดับ นอกจากนี้เมื่อพิจารณาแยกตามลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลพบว่ามีการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทอยู่ในระดับสูงทุกด้านในทุกลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล

แผนภูมิที่ 4.5

แสดงค่าเฉลี่ยของการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ
ในฐานะพฤติกรรมตามบทบาท

ตารางที่ 4.3

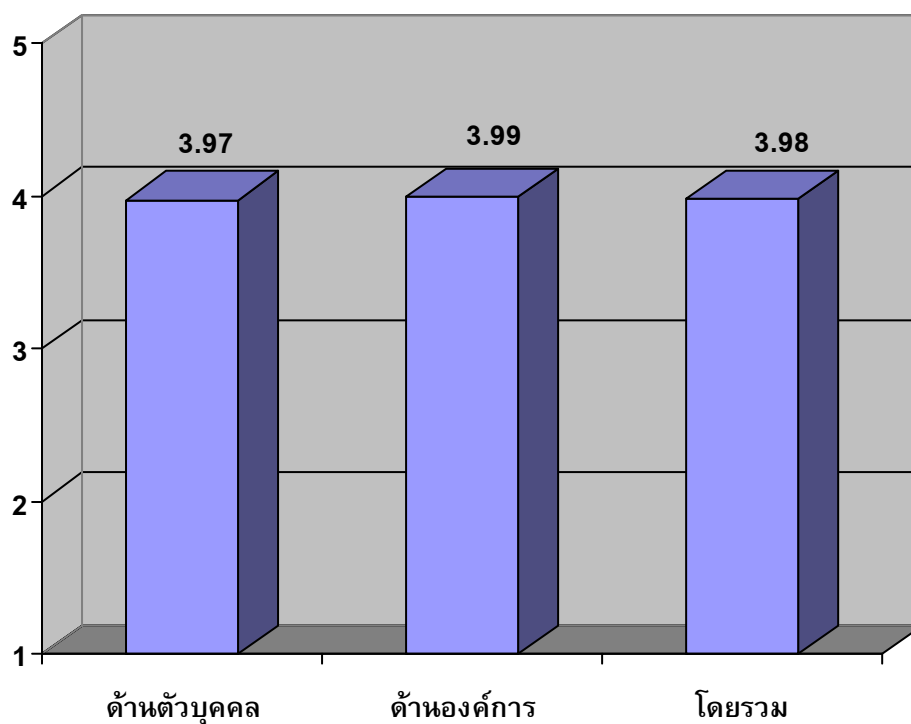
แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตนาในการแสดงพฤติกรรมการเป็น
สมาชิกที่ดีขององค์กร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	เจตนาในการแสดงพฤติกรรมการเป็น สมาชิกที่ดีขององค์กร (OCB Intention)					
		ด้านตัวบุคคล (OCBI Intention)		ด้านองค์การ (OCBO Intention)		โดยรวม (Overall OCB Intention)	
		$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD
พนักงานโดยรวม	141	3.97	.39	3.99	.42	3.98	.35
เพศ							
- ชาย	67	3.90	.39	4.00	.37	3.95	.32
- หญิง	74	4.03	.37	3.98	.46	4.00	.37
อายุ							
- ไม่เกิน 25 ปี	32	3.96	.43	3.97	.39	3.96	.38
- 25 – 30 ปี	36	3.96	.43	3.99	.41	3.97	.35
- 30 – 35 ปี	47	3.99	.35	4.00	.43	3.99	.33
- 35 ปีขึ้นไป	26	3.96	.34	4.02	.47	3.99	.35
อายุงาน							
- ไม่เกิน 2 ปี	38	4.02	.44	3.95	.40	3.99	.37
- 2 – 5 ปี	41	3.95	.41	4.07	.38	4.01	.34
- 5 – 10 ปี	39	3.95	.34	4.08	.37	4.02	.31
- 10 ปีขึ้นไป	23	3.93	.32	3.79	.54	3.86	.39
ลักษณะงาน							
- งานสำนักงาน	33	4.12	.45	3.96	.40	4.04	.38
- งานผลิต	48	3.93	.37	3.90	.48	3.91	.38
- งานออกพื้นที่	60	3.92	.34	4.09	.37	4.00	.29

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่าพนักงานมีระดับเจตนาในการแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การโดยรวมอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .35 เมื่อพิจารณาแบบแยกด้าน ทั้งเจตนาในการแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่มุ่งต่อตัวบุคคลและเจตนาในการแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่มุ่งต่อองค์การถือว่าอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97, 3.99 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .39, .42 ตามลำดับ นอกจากนี้เมื่อพิจารณาแยกตามลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลพบว่าพนักงานมีระดับเจตนาในการแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การอยู่ในระดับสูงทุกด้านในทุกลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล

แผนภูมิที่ 4.6

แสดงค่าเฉลี่ยของเจตนาในการแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ

ตารางที่ 4.4

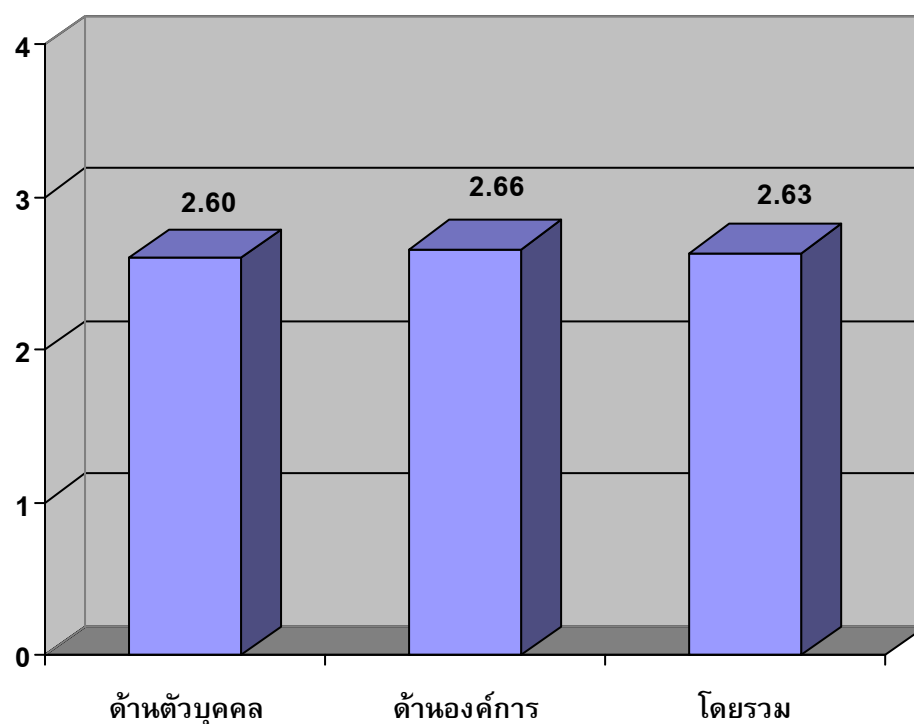
แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมกรเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ
ที่เกิดขึ้นจริง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	พฤติกรรมกรเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่เกิดขึ้นจริง (Actual OCB)					
		ด้านตัวบุคคล (Actual OCBI)		ด้านองค์การ (Actual OCBO)		โดยรวม (Overall Actual OCB)	
		$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD
พนักงานโดยรวม	141	2.60	.56	2.66	.65	2.63	.56
เพศ							
- ชาย	67	2.54	.62	2.70	.65	2.62	.59
- หญิง	74	2.66	.50	2.63	.65	2.64	.54
อายุ							
- ไม่เกิน 25 ปี	32	2.71	.44	2.79	.53	2.75	.41
- 25 – 30 ปี	36	2.56	.63	2.58	.83	2.57	.70
- 30 – 35 ปี	47	2.52	.57	2.55	.61	2.53	.55
- 35 ปีขึ้นไป	26	2.69	.59	2.80	.54	2.74	.52
อายุงาน							
- ไม่เกิน 2 ปี	38	2.62	.51	2.68	.69	2.65	.55
- 2 – 5 ปี	41	2.60	.60	2.72	.65	2.66	.58
- 5 – 10 ปี	39	2.55	.55	2.59	.60	2.57	.53
- 10 ปีขึ้นไป	23	2.68	.61	2.64	.69	2.66	.62
ลักษณะงาน							
- งานสำนักงาน	33	2.51	.59	2.51	.77	2.51	.64
- งานผลิต	48	2.69	.54	2.72	.65	2.71	.55
- งานออกพื้นที่	60	2.59	.56	2.69	.57	2.64	.52

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่าพนักงานมีระดับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การโดยรวมที่เกิดขึ้นจริงอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .56 เมื่อพิจารณาแบบแยกด้าน ทั้งพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่มุ่งต่อตัวบุคคลที่เกิดขึ้นจริง และพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่มุ่งต่อองค์การที่เกิดขึ้นจริงพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.60, 2.66 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .56, .65 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาแยกตามลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลพบว่าในปัจจุบันเพศพนักงานที่มีอายุไม่เกิน 25 ปีและพนักงานที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไปมีระดับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่เกิดขึ้นจริงอยู่ในระดับสูงทุกด้าน ส่วนในปัจจุบันลักษณะงานนั้น พนักงานที่อยู่ในงานผลิตมีระดับของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่เกิดขึ้นจริงอยู่ในระดับสูงในทุกด้าน

แผนภูมิที่ 4.7

แสดงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่เกิดขึ้นจริง

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 พนักงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน จะมีการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทแตกต่างกัน

สมมติฐานย่อย 1.1 พนักงานหญิงจะมีการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทสูงกว่าพนักงานชาย

ตารางที่ 4.5

แสดงการเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ
ในฐานะพฤติกรรมตามบทบาท จำแนกตามเพศ

เพศ	N	$\bar{x}$	SD	df	t	p
หญิง	74	4.00	0.37	139	.71	.48
ชาย	67	3.96	0.33			

จากตารางที่ 4.5 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ด้วยการทดสอบค่า t-test เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทของพนักงานหญิงกับพนักงานชายพบว่า พนักงานหญิงและพนักงานชายมีการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานย่อย 1.1 ที่ว่าพนักงานหญิงจะมีการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทสูงกว่าพนักงานชาย

สมมติฐานย่อย 1.2 พนักงานที่มีอายุมากกว่าจะมีการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทสูงกว่าพนักงานที่มีอายุน้อยกว่า

ตารางที่ 4.6

แสดงการเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ
ในฐานะพฤติกรรมตามบทบาท จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	3	9.10	3.03	.24	.87
ภายในกลุ่ม	137	17.25	.13		
รวม	140	17.34			

จากตารางที่ 4.6 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวด้วยการทดสอบค่า F-test เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทจำแนกตามอายุพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ระหว่างอายุกับการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การในฐานะพฤติกรรมตามบทบาท ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานย่อย 1.2 ที่ว่าพนักงานที่มีอายุมากกว่าจะมีการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทสูงกว่าพนักงานที่มีอายุน้อยกว่า

สมมติฐานย่อย 1.3 พนักงานที่มีลักษณะงานแตกต่างกันจะมีการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.7

แสดงการเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ
ในฐานะพฤติกรรมตามบทบาท จำแนกตามลักษณะงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	2	.43	.22	1.76	.18
ภายในกลุ่ม	138	16.91	.12		
รวม	140	17.34			

จากตารางที่ 4.7 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวด้วยการทดสอบค่า F-test เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทจำแนกตามลักษณะงานพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ระหว่างลักษณะงานกับการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรในฐานะพฤติกรรมตามบทบาท ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานย่อย 1.3 ที่ว่าพนักงานที่มีลักษณะงานแตกต่างกันจะมีการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 การรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรโดยรวมที่เกิดขึ้นจริง

สมมติฐานย่อย 2.1 การรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรที่มุ่งต่อตัวบุคคลในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรที่มุ่งต่อตัวบุคคลที่เกิดขึ้นจริง

สมมติฐานย่อย 2.2 การรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรที่มุ่งต่อองค์กรในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรที่มุ่งต่อองค์กรที่เกิดขึ้นจริง

ตารางที่ 4.8

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรที่เกิดขึ้นจริง

การรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดี ขององค์กรในฐานะพฤติกรรม ตามบทบาท	พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรที่เกิดขึ้นจริง		
	ด้านตัวบุคคล	ด้านองค์กร	โดยรวม
ด้านตัวบุคคล	.24**	.06	.15
ด้านองค์กร	.11	.01	.06
โดยรวม	.21*	.04	.12

*p < .05

**p < .01

จากตารางที่ 4.8 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่เกิดขึ้นจริง โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า การรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทโดยรวมไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การโดยรวมที่เกิดขึ้นจริง ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 2 ที่ว่าการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การโดยรวมที่เกิดขึ้นจริง

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์เป็นรายด้าน พบว่า การรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่มุ่งต่อตัวบุคคลในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่มุ่งต่อตัวบุคคลที่เกิดขึ้นจริงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .24 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานย่อย 2.1 ที่ว่าการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่มุ่งต่อตัวบุคคลในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่มุ่งต่อตัวบุคคลที่เกิดขึ้นจริง ขณะที่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่มุ่งต่อองค์การในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่มุ่งต่อองค์การที่เกิดขึ้นจริง ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานย่อย 2.2 ที่ว่าการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่มุ่งต่อองค์การในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่มุ่งต่อองค์การที่เกิดขึ้นจริง

อย่างไรก็ตามจากผลการวิเคราะห์ ผู้วิจัยพบความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทโดยรวมกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่มุ่งต่อตัวบุคคลที่เกิดขึ้นจริงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .21

สมมติฐานที่ 3 การรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตนาในการแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การโดยรวม

สมมติฐานย่อย 3.1 การรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่มุ่งต่อตัวบุคคลในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตนาในการแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่มุ่งต่อตัวบุคคล

สมมติฐานย่อย 3.2 การรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่มุ่งต่อองค์การ
ในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตนาในการแสดงพฤติกรรมการเป็น
สมาชิกที่ดีขององค์การที่มุ่งต่อองค์การ

ตารางที่ 4.9

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การในฐานะ
พฤติกรรมตามบทบาทกับเจตนาในการแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ

การรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดี ขององค์การในฐานะพฤติกรรม ตามบทบาท	เจตนาในการแสดงพฤติกรรมการเป็น สมาชิกที่ดีขององค์การ		
	ด้านตัวบุคคล	ด้านองค์การ	โดยรวม
ด้านตัวบุคคล	.63**	.44**	.61**
ด้านองค์การ	.31**	.62**	.55**
โดยรวม	.55**	.66**	.70**

**p < .01

จากตารางที่ 4.9 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้พฤติกรรมการเป็น
สมาชิกที่ดีขององค์การในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทกับเจตนาในการแสดงพฤติกรรมการเป็น
สมาชิกที่ดีขององค์การ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า การรับรู้พฤติกรรมการ
เป็นสมาชิกที่ดีขององค์การในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ
พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การโดยรวมที่เกิดขึ้นจริงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.01 ($r = .70$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 3 ที่ว่าการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีของ
องค์การในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตนาในการแสดง
พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การโดยรวม

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์เป็นรายด้าน พบว่า การรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดี
ขององค์การที่มุ่งต่อตัวบุคคลในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตนาใน
การแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่มุ่งต่อตัวบุคคล ($r = .63$, $p < .01$) และการ
รับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่มุ่งต่อองค์การในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทมี
ความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตนาในการแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่มุ่งต่อ

องค์การ ($r = .62, p < .01$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานย่อย 3.1 และสมมติฐานย่อย 3.2 นอกจากนี้ยังพบความสัมพันธ์รายด้านในทุกด้านระหว่างการรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การในฐานะพฤติกรรมตามบทบาทกับเจตนาในการแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การอีกด้วย

สมมติฐานที่ 4 เจตนาในการแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การโดยรวมที่เกิดขึ้นจริง

สมมติฐานย่อย 4.1 เจตนาในการแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่มุ่งต่อตัวบุคคลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่มุ่งต่อตัวบุคคลที่เกิดขึ้นจริง

สมมติฐานย่อย 4.2 เจตนาในการแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่มุ่งต่อองค์การมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่มุ่งต่อองค์การที่เกิดขึ้นจริง

ตารางที่ 4.10

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตนาในการแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่เกิดขึ้นจริง

เจตนาในการแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ	พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่เกิดขึ้นจริง		
	ด้านตัวบุคคล	ด้านองค์การ	โดยรวม
ด้านตัวบุคคล	.06	-.02	.02
ด้านองค์การ	.14	.10	.13
โดยรวม	.12	.05	.09

จากตารางที่ 4.10 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเจตนาในการแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่เกิดขึ้นจริง โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเจตนาในการแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การที่เกิดขึ้นจริง ทั้งแบบโดยรวมและแบบรายด้าน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 4 ที่ว่าเจตนาในการแสดงพฤติกรรมการ

เป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีของ
องค์กรโดยรวมที่เกิดขึ้นจริง และปฏิเสธสมมติฐานย่อย 4.1 กับสมมติฐานย่อย 4.2 ด้วย